הספל הסדוק

י. מרקל

אולי גם לכם יש ספל אהוב. איך נראים הספלים האהובים שלכם?
כשהייתי קטן היה לי ספל שאהבתי אותו מעל הכל. יתכן והיום לא הייתי חושב שהוא יפה במיוחד, אבל אז אהבתי אותו מאוד. הוא היה גדול ובעל בטן שמנה והיו עליו מצויירים פרחים כחולים בחוץ ושלושה אווזים בפנים. רק מהספל הזה הסכמתי לשתות בארוחת הבוקר כי משום ספל אחר לא טעם לי כפי שטעם מהספל האהוב שלי.

ואז קרה משהו. אינני יודע, אולי הייתי עוד מנומנם קצת או אולי במצב רוח רע, בכל אופן בוקר אחד, כשרציתי לקחת את הספל, היד שלי זזה, הקקאו החם נשפך על השולחן והספל שלי נחת בצלצול על הרצפה. מזל ביש כזה! הרמתי אותו וראיתי בו סדק מלמעלה למטה. לא אוכל כבר לשתות ממנו יותר, אבל חבל היה לי לזרוק אותו. לכן אחרי ארוחת הבוקר שטפתי אותו היטב ותקעתי על המדף מאחורי כל יתר הכלים, שם איפה חשבתי שלא יחפשו אותו כל כך מהר.
איך יכולתי לדעת שכעבור יומיים אמא שלי תנקה את הארון ותזרוק את הספל הישן לפח אשפה? יכולתי רק לתאר לעצמי איך הספל שלי הרגיש.
"ראשית זורקים אותי על הרצפה" התמרמר בוודאי "ואחר כך כבר אינני לטעמם כי יש לי סדק. זה תוכלו לעשות עם כל דבר, אבל לא אתי!"
אינני יודע איך הוא הצליח, אבל איכשהו יצא מפח האשפה.
הוא המשיך ללכת ברחוב והגיע לחנות כלי אוכל. מובן שזה עניין אותו מאוד. הוא הסתכל בחלון הראווה והופתע לראות כמה כלי אוכל שונים קיימים.

ואז גילה שם תחתית פשוטה, צלחת קטנה מצויירת בפרחים. היא לא הייתה יפה במיוחד, אבל את הספל שלי היא הקסימה. במשך כל חייו הוא לא עמד על צלחת תחתית, כי היה גדול ושמן מדי. אבל על הצלחת הזו הוא רצה לעמוד. בעדינות דפק עם הידית בחלון הראווה. התחתית הפרחונית הרגישה בו והתחילה לרעוד בשקט. והספל שלי ידע אז שחיבתו נענתה.
בהחלטיות ניכנס הספל שלי לחנות כלי האוכל והזמין את התחתית הפרחונית מהתצוגה. בהתחלה המוכרת לא רצתה לשרת אותו, ושאלה מה עניינו של כלי זקן כזה לצלחת החדשה לגמרי?
"ומה זה עניינך!" אמר הספל שלי והיא אמנם הוציאה את התחתית מהתצוגה.
"האם לארוז אותה או שתרצה להתיישב עליה ישירות?" שאלה.
"איזו שאלה" נזף בה הספל שלי. הוא היה כבר מוכן לעלות על התחתית כשהמוכרת עצרה אותו.
"סליחה, קודם שני אירו שישים בבקשה."

"מה? אין כאן עניין של כסף. זו בעיית האהבה."
אך דבריו לא השפיעו על המוכרת. היא החזירה את התחתית חזרה לחלון הראווה.
"בלי תשלום לא נוכל למסור סחורה."
מאין ייקח הספל הזקן שני אירו שישים? הוא פעם שמע שכסף מוציאים מבנק. ולכן הספל שלי התנדנד אל הבנק הקרוב, ניגש לכספר וביקש "בבקשה,

תוכל לתת לי שני אירו שישים?"
"בתי מטבעות אירו או הכל בסנטים?"
"לא משנה."
אבל כאשר הכספר רצה לדעת מה מספר החשבון של הספל שלי הספל נעשה שוב מבולבל. הוא לא הבין בכלל על מה מדובר. "אני מודה שיש לי סדק" אמר "אבל הכסף לא ייזל כל כך מהר דרכו."
אבל דבר לא עזר ובלי חשבון לא מקבלים כסף בשום בנק בעולם.
"אתה צריך להרוויח קצת כסף קודם ואז תוכל לפתוח כאן חשבון" יעץ הכספר ושלח אותו ללשכת העבודה. שם בדקו את הספל שלי מכל הצדדים.
"אתה סדוק. לא נוכל להציע לך עבודה."
"אבל אולי אפשר למצוא בכל זאת משהו, אולי באיזו מסדה?"
"כלי שבור על השולחן? האורחים יתלוננו. נסה ללכת לביטוח לאומי, הם דואגים לכל השבורים."
אמנם לספל שלי כבר נמאס הסיפור של כסף, אך האהבה דחפה אותו בכל זאת אל הביטוח הלאומי.

"אני נכה עני. אולי אוכל לקבל אצלכם שני אירו וארבעים סנט?"
שאלו אותו האם הוא באמת זכאי לתמיכה.
"האם אינכם רואים שאני סדוק? ותגעו לי גם בידית, גם היא כן לא תחזיק הרבה, היא חורקת כבר הרבה זמן!"
זה שהספל לא במצב טוב ביותר כבר רואים. "אבל לאיזו מטרה הסכום המבוקש דרוש לך?" הספל שלי מתבייש קצת אבל מסביר "תבינו, לכל אחד קורה חלום קטן, שאותו הוא רוצה להגשים, ואני חולם לעמוד על תחתית פרחונית."
"מה? פרחונית! לפי ההנחיות הרשמיות מגיעה לך רק צלחת לבנה קטנה שמחירה שמונים סנט לכל היותר. תמלא את הטופס כאן ואל תשכח לציין גם את מקומות התעסוקה בחמשת השנים האחרונות.
"הם לגמרי מטורפים" חושב הספל שלי ומסתלק משם.
מה יעשה עכשיו? בעצב הוא מקפץ על המדרכה. אבל מה מתנענע כאן ברוח? חלק קרוע של עיתון

ישן! ומה הכותרת הראשית שרואים רק חלקה?
"צלחת מעופ.." את היתר לא רואים אבל לספל שלי מספיק גם זה. הוא מתיישב על הקטע הקרוע של העיתון, כדי שזה לא יברח ברוח.
איך הוא הצליח לעשות זאת לא גילה לי, ובכל זאת איכשהו הגיע עם העיתון לחנות כלי האוכל ושם הדביק את העיתון לזכוכית חלון הראווה.
על מה שקרה הלאה הספל שלי לא מדבר ברצון. אני גם מניח שגם התחתית הפרחונית לא מאמינה בעצמה. ובכל זאת הדבר קרה איכשהו והיא ניסתה זאת בזהירות. היא בוודאי השתוממה יותר מאשר מוכרת, כשהתרוממה פתאום והפליגה באוויר.
המוכרת רצה מיד וקראה למנהל החנות. זה הזדעזע ממש. הרי לתחתית של ספל אסור לצאת מהחנות לפני שתמורתה שולמה.
"עצרי! תישארי כאן! או שאקרא למשטרה! את הרכוש שלנו. זאת גניבה!"
המנהל ניסה לחסום את היציאה על מנת לעצור את הצלחת אבל היא פגעה לו במצח. כנראה קיבל שם חבורה גדולה, אבל עכשיו כבר לא רואים אותה. בכל אופן התחתית קיבלה סדק ואותו רואים עוד היום.
לספל שלי לא היה אכפת הדבר, והוא אהב את התחתית שלו עוד יותר. ומאין אני יודע? הספל שלי יחד עם תחתית הפרחונית שלו באו אלי וסיפרו לי הכל. לאן עוד יכלו ללכת, ספל זקן סדוק עם תחתית פרחונית בעלת סדק ארוך?